

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Dominica XVI. post octavam pentecosten. Secundum Lucam [= 7,11-16].
Omelia lectionis eiusdem. I.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](#)

na fere pot dñm odire. cōtemnet
tam. idē n̄ timet. s; siq̄s mult diu-
gere dñm & cauere ne offendat.
n̄ se arbitret̄ duob; dñs seruit.
dō inqt̄ dico uobis. ne sol . 111.
Iuerti sitis anime. ut̄ qđ manduce-
tis. neq; corpori uīo qđ induamini.
ne forte quāuis iā supflua n̄ que-
rant̄. ppter ipsa necessaria cor du-
plicet. & ad ipsa cōquirenda n̄ā tor-
queat intemio. cū aliqd̄ q̄si misse-
ricordit̄ opamur. idē ut cū c̄su-
lere alii uideri uolum̄. nr̄m e-
molum̄. ibi pot̄ quā illoꝝ ita-
litatē attendam̄. & idō nob̄ non
uideam̄ peccare. qā necessaria
n̄ supflua s̄t. q̄ c̄sequi uolumus.
Debem̄ itaq; bene illis facere. ppter
salutē ipsoꝝ etnam̄. n̄ ppter corpo-
rale comodū nr̄m. Inclinet ḡ
ds cor nr̄m intestinonia sua. &
n̄ memolum̄. finis enī pcepti-
e. caritas de puro corde. & c̄scien-
tia bona. & fide n̄ ficta. Qui aut̄
pter suā in hac uita necessitatē
fēi c̄sult̄. n̄ illi quē debet tanq;
se ipsū diligere. s; sibi c̄sult̄.
uel pot̄ nec sibi. quōq; de hinc s̄
facit duplex cor. quo impeditur
aduidendū dñm. meū sola iusi-
one est beatitudo certa atq; per-
petua. **D**o m̄. xvi. post

Ioēt penit̄. **S**ed m̄ lvc a o. 111.
Hillo t! I bat ihc inciuitatē que-
uocat̄ nāim. & ibant cū illo disci-
puli ei & turba copiosa. Cum aut̄
app̄inquaret porte ciuitatis. ec-
ce defunct⁹ efferebat̄. fili⁹ unicus
mat̄s sue. Et hec in dūa erat. & tur-
ba ciuitatis multa cū illa. Quā cū
indisset dñs. misericordia motus sup-
ea. dixit illi. Noli flere. Et acce-
dit. & tetigit loculū. H̄i aut̄ qui
portabant stetit. Et ait. Adole-
scens. t̄ dico surge. Et resedit q̄
erat mortuus. & cepit loqui. Et
dedit illū mat̄s sue. Accepit aut̄
om̄s timor. & magnificabant
dñm dicentes. Qā pph̄a magnus
surrexit in nobis. & qā d̄s uisitab
plebem suam. **O**m̄t̄ l̄ia

Lectionis eiusdem. **F**fyctys
Domi⁹ elatus. significat hominem.
letali c̄minū funere. soporatū. can-
dēq; insup animę mortē. n̄ cordis
ad huc cubili tegemē. s; admul-
torū noticiā. plocutionis operis
ue in dieū. quasi psue ostia ciui-
tatis p̄palantē. Qui bene unicus
mat̄s sue finis p̄hibet̄. quia
licet emultis collecta p̄sonis una

colla

Ecc̄lam tuā dñē misericordia continuata mundet
v̄t̄. iat. qā sine te n̄ potest salua consistere.
tūc. t̄p̄ munere gubernetur. p.

197
sit pfecta. etiā immaculata virgo
matē ecclā. singuli quinq; tñ fideliū
uniuersalis se ecclē filios rectissi
me fatent̄. Portā ciuitatis quadē
functus efferebat̄. puto aliquem
de sensib; eē corporeis. Q' enī se
minat int̄ fīs discordias. q' inq̄
tatem in excelsum loquit̄. poris
portā extrahit̄ mortuus. Cetosq;
qñ seruat sensus. mortis s' ipse
reserat aditus. Et hēc uidea erat.
Viduā eē ecclā. om̄is anima q'
sponsi dñi q; sui se morte redem
ptā meminit agnoscat. Quā eum
uidisset. misera mot̄ sup eam
dix̄ illi. Noli flere. Desiste inq̄
q̄li mortuū flere. quē moriū
resurgere uidebis. Vbi mystice
nouati dogma c̄fimdit̄. q' de
sua munditia supbe glatus. hu
miliē penitentiū mundationē
euacuare conat̄. uerāq; matrē
ecclā. de natō suō spitali ex
tinctione plorantē. spe uite re
donande. negat c̄solari debere.

Quartuor modis . 11.
peccatiū ppetrat̄ incor
de. quatuor c̄sumat̄ inope. Incor
de nāq; suggestione. delectatio
ne. c̄sensu. & defensionis audi
tia ppetrat̄. Fūt enī suggestio
paduersariū. delectatio pcarne.

c̄sensu psp̄m. defensionis audita
p elationē. Culpa enī q' terrere
debunt. mente extollit & deici
endo eleuat. s; granū eleuando
supplantat. Hnde & illā pmi ho
minis rectitudinē. antiquis ho
stis his quatuor ictib; firegit.
Nam serpens suasit. eua delecta
ta est. adam c̄sensit. Q' etiā req̄
situs. c̄fiteri culpā pauidatiam
noluit. Hoc uero inhumano ge
nere contidie agit̄. qd' actū in
pmo parente n̄ generis n̄ igno
ratur. Serpens suasit. quia oc
cultus hostis mala cordib; ho
minū latent̄ suggestit. Hua de
lectata ē. qā carnalis sensus ad
uerba serpentis. mor se delecta
tione substermit. Adam uero cō
sensum mulieri pposit̄ pbuit.
qā dū caro indelectationē rapit̄
etiā asia rectitudine spē. quo
peccando aueritate disungit̄. eo
inriuine. sue audacia neq; obdr
ratur. Isdē etiā quatuor modis
peccatiū c̄sumatur inope. Prius
nāq; latens culpa agit̄. postmo
dum u ē ante oculos hominū
sine c̄fusionē reat̄ apitur. de
hinc & m̄suetudinē ducit̄. &
ad extremū qq; uī false spei se
ductionib; ut obtinazione mi

~~sere desperationis emittit~~. 111.

11

Teremis lāharus mortuus.
est gen' mortis tēte; q̄mala con-

suetudo appellat. Aliud est peccare: aliud peccandi est suetudinem facere. Quod peccat et continuo corrigitur: quia non dum est implicatus. cito reuulsus est. con suetudine non est seputus. Qui autem peccare estueuit. seputus est. Et unus de illo dicitur: fecerit. Incipit enim habere pessimam famam: tanquam odore deterrimum. Tales sunt omnes assueti sceleribus; Dicis ei: noli facere. Quando te audiit: quem tanta sic permit. et tabe corruptum est. et mole est suetudinis per grauatur. Nec adipiscitur tu resuscitandum: minor fuit uirtus Christi. Non enim uidemus cotidie: pessima est suetudine permittata. uiuere melius. quam uiuant qui reprehendebant. Detestabatur hominem. Ecce ipsa sordor libari. si tamen ipsa est. quod pedes domini impetravit unguento. et tergit capillis suis. quos lauerat lacrimis. melius suscitata est quam fratres eius. De magna male est suetudinis mole liberata est. Ciat enim famosa peccatrix: et de illa dictum est. Dimitimus ei peccata multa: quoniam dilexit multum. Vnde tales multos. nouum multos: nemo despexit: ne mo de se presumat: et desperare malum est: et de se presumere. Si non despares: ut eligas de quo debeas presumere. Omnes enim per has resurrectiones que ad spem nostram facte

sunt. q̄ resurgere cupiunt. redituru
se unā dñs pollicet. **D**om. xvii.

I post oct̄ p̄f̄nt̄ cōf̄n̄
yillo temp̄. **S**edū lvc̄or̄.

Cum intraret ih̄c in domū cui'
dam p̄ncipis phariseos sabbato
manducare panē. & ipsi obserua-
bant eū. Et ecce homo q̄dā h̄ydri-
picus erat ante illū. Et respondens
ih̄c. dix ad legis p̄tos & phariseos
diēns. Si licet sabbato curare. At
illi tacuerūt. Ipse uō apphensū sana-
uit eū ac dimisit. Et respondens
ad illos dix. Cui urū asinus. aut
bos in p̄teū cadit. & n̄ ētinuo ex-
trahet illū die sabbati. Et n̄ pote-
rant adhęc respondere illi. Dicebat
aut̄ & ad inuitatos parabolā int̄n-
dens quom̄ p̄mos accubit̄ elige-
rent. diēns ad illos. Cū inuitatus
fueris ad m̄ptias. n̄ discumbas in
p̄mo loco. ne forte honoratio-
re sit inuitatus ab eo. & ueniens
is q̄ te & illū uocauit. dicat t̄ da
huic locū. & t̄ incipias cū rubore
nouissimū locū tenere. S; cū uoca-
tus fueris uade & recumbe in no-
uissimo loco. ut eū uenerit quite
inuitavit dicat t̄. Amice. ascende
superi. T̄c erit t̄ gl̄a corā simul di-
scumbemb̄. q̄a om̄is q̄ se exaltat.
humiliabit̄. & q̄ se humiliat exalta
colla.

Tua nos dñe q̄s grā sep̄ i p̄ueni-
bitur.
i sequat̄. ac bonis opib̄ iuḡt̄ p̄stet ee
int̄nos. p.

Om̄ta v̄f̄n̄ b̄ fde p̄b̄l̄. De
fadem **A**lectione. 1.

Dropis

Nmorbus. ab aquoso hu-
more uocabulū trahit. Grece
enī aqua h̄ydor uocat̄. Est aut̄
humor subcutaneus. de uicio ue-
sice nat̄. cū inflatione turgente
& habentu fetido. P̄priū ē ydro-
pici. q̄ntomagis habundat humo-
re in ordinato. tanto amplī situr.
Et idō recte cōpat̄ ei. quē flux̄
carnalū uoluptatū exuberans ag-
grauat. Comp̄at̄ diuiti auaro. q̄
q̄nto ē copiosior diuitiis quib; n̄
bene uit̄. tanto ardenti talia cō-

Ecupisit. • 11.

Et respondens ih̄c. dixit
ad legis p̄tos & phariseos. licet
sabbato curare. At illi tacuerunt.
Qd̄ dī respondisse ih̄c. respicit
qd̄ p̄missū est. ipsi obseruabant
eū. Dñs enī nouit cogitationes
homīnū. S; merito interrogati ta-
cent. q̄c̄tra se dictū q̄c̄qd̄ dixi-
runt uident. Hā si licet sabbato
curare. quare saluatorē an cureret
obseruant. Si n̄ licet. q̄te ipsi
sabb̄o pecora curant. Ipse uero
apphensum. sanauit eū ac dimisit.

Prouida dispensa. • 111.
tione dñs ante legis p̄tos